

exceptus est; & in die Nativitatis Mariae Virginis Pontificale Sacrificium Missarum de cantans obtulit. Verum cum non satis rebus suis fideret, nec Pisarib[us] libenti animo accederet, senis substitut per menses quatuor, pluvie, nescio quid praestolaturus. Decimo deinde Kalen. Februarias, quod Concilio esset propinquior, Lucam profectus est, ubi Cardinales quatuor creavit, inter quos Gabrielem Condelermerium Nepotem suum Senensem Episcopum, qui postea Pontifex creatus, Eugenius Quartus dictus est. At cum per sex menses Luca commoratus, Benedicti abrogationem tantum frustra expedita, Senas reversus est XIII. Kal. Augusti, Cardinalibus quinque comitantibus, ubi perbenigne exceptus, in Mariæ Assumptionis celebritate, quæ maxima est in Urbe, Missarum solemnia ingenti pompa celebravit. At Cardinales, qui Pisano in Concilio aderant, ut ejus à Luca discessum, & Senas redditum audierunt, duos è Collegio mittunt, qui cum Concilio rogent assistere. At cum non auditentur, Pisarib[us] reversi, Petrum Cretensem, Mediolanensem Episcopum, Pontificem creant, Alexandrum Quintum appellantes, quinto Kal. Septembbris. Ipse vero haud à Pontificia autoritate desistens, Cardinales novem creat, exindeque rebus suis diffidens, Senis discessit, Ariminum profectus.

Hæc dum Senis pacificè agerentur, Ladislao Neapolitanorum Rex dilatandi Imperii cupidus, Roman ter perperam aggressus, quarto (amicis adjuvantibus) maxima vi occupavit, ejusque se Dominum solemniter instituit. Hoc ab eo Senenses per literas accipientes, maxima letitiae signa, ipsi rem gratam ut facerent, ostendere. Ipse vero animo majora concipiens, ac rebus Thuscia animum intendens, iter Senas versus, paulò post occupatam Romanam, arripuit, sperans eam in Civitatem, tamquam amicam, ad secundus secum contra Florentinos ineundum adducere posse. Kal. itaque Aprilis anni Christi MCCCCIX. Senensem agrum ingressus, Corsinianum pervenit, ubi per dies quinque commoratus, loca pleraque circumvicina, haud multi tamen momenti, occupavit. Senenses autem rebus suis ob status novitatem admodum diffidentes, Cives complures, è Duodenaria factione præcipue relegarunt, Nobilibusque omnibus arma ex dominibus ademerunt. Rex autem ulterius progressus, Bonconventum, Monteronem, ac Insulam usque pervenit, adeò quod VII. Kal. Majas, in Feflo videlicet Sancti Marci die, ad Valles prope Romanam Portam pervenit, ibique obvios habens Senensem milites, leve quoddam commissum est proelium, in quo Rex, quibusdam equis hominibusque amissis, pedem admodum referre compellitur. Florentini autem, quibus à Rege præcipue periculum imminebat, & propterea eorum plurimum Senensem fides, defensio que intererat, veriti, ne tantam bellum mollem, ac impetum sustinere possent, milites complures, cumque his Christophorum Spineum, Rodulphumque Perutum ad eos Legatos misere: qui quidem audientes Monaldum Minoris filium de Monaldis Civem authoritatis haud contemnenda, ob indignationem quamdam in Regia castra se contu-

A lisse illis aliqua oborta est suspicio, ne compluribus id Civibus consentientibus factum fuisset, ac propterea ne quid novi, dissidiique in Civitate oriretur. Magistratus autem, ut ab eis suspicionem hanc redimeret, rebellem ipsum, ac Patriæ hostem declaravit, omniaque supellestilia ejus in Foro comburi mandavit, eoque pacto Legatorum animos quietos effecit. Ladislau autem Florentinorum præsidium satis validum adventasse perspiciens, Ductores etiam quoddam suos corruptos suspicatus, ex circumstantibus Urbis locis discessit, atque in Umbronis Vallem se contulit, ubi Armajolum parvum quidem Oppidulum occupavit. Inde in Vallem Clani pertransi, ubi per dies quinque maximum cum regionalis damno commoratus, in Aretinum agrum profectus est. Mox post dies septem Cortonensem agrum depopulatus, Urbem occupavit. Exinde vi expugnatō Valiano, Sartheanum adortus est, quod dum frustra prelio tentasset, ad agrum devastandum conversus, in Politianensem processit, ibique per dies plures castrametatus, versus Sartheanum cum bombardis regreditur: At cum nil illic proficeret, tandem septimo Kal. Julias ex agro Senensi discedens, Roman revertitur, militibus compluribus Cortonæ reliquis sub Troja Comite, ac Paulo Ursino Ducibus, qui propemodum oram maritimam infestarunt, ac prædam multam ex ea in Bertuldi Comitis agrum adduxerunt: Is enim Senensis pridem infensus, Ladislao adveniente, ad res novas animum erexerat, ac jam in eos hostilia quedam patratus fuerat, sperans fortasse aliquid ejus cum favore se ex illis occupatum.

Cochus etiam Salimbenius Cionis filius, qui post rerum in Civitate mutationem pro Reipublicæ hoste cum suis habebatur. Regio favore adductus Senensis bellum inferebat, at cum ejus Dominatio Oppidis plerisque, quæ in Urcia Valle possidebat, gravis admodum, ac molesta videretur (tyrannice quidem se in omnibus gerebat) ex his quædam ad defectionem spectare cuperunt. Jamque Continenenses Senensem Præfectum vocantes, Reipublicæ se tradiderunt mense Julio; isdemque ferè diebus Radicofanenses a Cocco ad Romanam Ecclesiā defecerunt.

Alexander Quintus nuper, ut diximus, Pontifex creatus fuerat; ad eum Senenses Angelum Martinozium Equitem, Carolum Legum Doctorem, & Christophorum Andrea scribam, Oratores misere, penitusque à XII. Gregorii obedientia descivere: quod quidem non absque multorum displicentia factum est. At Alexander Andegavensem Ludovicum S. R. Ecclesiā Vexilliferum declaravit, ut Ladislai potentia, sibi Ecclesiæque hostis, opponerat; qui ut validior contra ipsum insurgeret, cum Florentinis, Senensis, ac Bononiensis secundus init. Nec multo post, mense videlicet Septembbris, contra illum iturus, Senas venit, milites quamplures secum adducens, qui perquam honorifice exceptus, & per dies aliquot commoratus, unâ cum Bononiensem Legato ad Sanctum Quiricum, ubi Ligæ exercitus expectabat, profectus est. Aderant secum Senensem Præfæcti Jacobus Peccius, Aringherius Nicolai, & Nicolaus Bonifacius, qui Regis